

Akitsinguaq Olsen
Siumut
/HER

Svar til § 37 spørgsmål nr. 2011-45 vedr. Naalakkersuisuts målsætning for reduktion af CO₂ udledningen

07. mar 2011
Sagsnr. 2011-046061
Dok. Nr. 575917

Postboks 909
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10
E-mail: iaan@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Kære Akitsinguaq Olsen

Tak for dine spørgsmål til Naalakkersuisut efter Inatsisartuts forretningsorden § 37, stk. 1.

1. Hvad er Naalakkersuisuts målsætninger – herunder evt. delmål – for reduktion af Grønlands CO₂-udslip?

Naalakkersuisuts reduktionsmål for Kyotoperioden 2008 – 2012 fremgår af den rammeaftale om ratifikation af Kyotoprotokollen, som det daværende Landsstyre indgik med den danske Regering (se bilag 1: Rammeaftale mellem Landsstyremedlem Alfred Jakobsen og Miljø- og Energiminister Svend Auken om ratifikation af Kyoto-protokollen, 2001).

Naalakkersuisuts reduktionsmål for perioden 2013-2020 fremgår af det brev, som Formanden for Naalakkersuisut sendte til Klima- og Energiminister Lykke Friis i november 2009 i forbindelse med forhandlingerne om vore forpligtigelser under en evt. ny international klimaafale (se bilag 2: Kuupik Kleists brev til Lykke Friis, 29. november 2009).

De centrale målsætninger for perioden 2013-2020 er:

- 5 pct. reduktion af CO₂ udledningen i det civile samfund set i forhold til udledningen i 2007. Det civile samfund omfatter ikke råstofaktiviteter og særlig emissionsbidragende virksomheder.
- Investeringer i vedvarende energi med en målsætning om, at dække mere end 60 pct. af elektricitetsproduktionen til det civile samfund med vedvarende energi i 2020.
- Udvikling af råstofaktiviteter og særlig emissionsbidragende virksomhed i overensstemmelse med internationale standarder og principper for bæredygtig udvikling, herunder Best Available Techniques (BAT) og Best Environmental Practices (BEP).

Den danske Regering har tilsluttet sig disse mål og har meddelt FN's Klimasekretariat, at Grønland har egne reduktionsforpligtigelser.

2. Hvordan vil Naalakkersuisut opnå sine målsætninger for reduktion af Grønlands CO₂ udslip?

Centrale elementer i Naalakkersuisuts klima- og energipolitik er de fortsatte investeringer i vedvarende energi, herunder især vandkraft. Vedvarende energi fortrænger olie og reducerer dermed udledningen af CO₂.

I dag er fire vandkraftværker i drift og samlet producerer de grøn energi svarende til 60 pct. af Nukissiorfiits samlede energiproduktion. Åbningen af vandkraftværket ved Qorlortorsuaq i 2007/2008, udvidelsen af Buksefjordsværket i 2009 og åbningen af Sisimiut vandkraftværk ved udgangen af 2009 har haft en meget positiv effekt på CO₂ udledningen fra energiforbruget. En mild vinter kombineret med den positive effekt af Naalakkersuisuts investeringer i vedvarende energi betød, at CO₂ udledningen fra energiforbruget faldt med hele 13.4 pct. fra 2008 til 2009¹.

Naalakkersuisut vil fortsat have fokus på vedvarende energi. Således tages Ilulissat vandkraftværk i brug i vinteren 2012/2013. Men vi arbejder også for at udvikle og afprøve energiløsninger tilpasset bygder. Igennem Finanslovskonto 73.95.04 ydes der støtte til forskning og udvikling af vedvarende energiløsninger. Naalakkersuisut her således støttet 39 forskellige projekter, herunder projekter til udnyttelse af sol- og vindenergi, mikrovandkraftværker (vandkraftværker med en effekt under 100 Mw) og forsøg med lagring af energi i brint. En liste over de støttede projekter er tilgængelig via Selvstyrets hjemmeside.

Foruden at øge andelen af vedvarende energi vil Naalakkersuisut arbejde for, at forbruget af fossile brændsler begrænses. I redegørelse for virkemidler til reduktion af drivhusgasudledningen 2008 – 2012 identificeres en række virkemidler, der kan reducere vores udledning af CO₂. Som opfølgning på denne har mit embedsværk afholdt møder med repræsentanter fra transportsektoren og fiskeriet. Formålet med disse møder har været både at få kortlagt, hvilke initiativer der allerede er igangsat for at reducere udledningen af drivhusgasser samt at se på nye reduktionspotentialer og evt. omkostningsvurdering heraf.

Konklusionen på møde med både Air Greenland og Royal Arctic Line er, at begge virksomheder opererer efter markedslignende vilkår og herigennem har incitamenten til selv at foretage vurdering af reduktionspotentialer. Eksempelvis udgør Air Greenlands udgifter til brændstof nær 30 pct. af deres samlede udgifter og dermed har man i virksomheden et stort fokus på at reducere forbruget, både af hensyn til miljøet og virksomhedens økonomi og konkurrenceevne.

Repræsentanten for Air Greenland fortalte, at blandt de initiativer, virksomheden allerede har iværksat og fortsat holder fokus på er: Effektivisering af indenrigsflyvningerne, procedurer for indflyvning og fueling, indsættelse af nye og mere brændstoeffektive DCH8 fly (800 l brændstof/flyvetime mod DCH7 990 l brændstof/flyvetime), anvendelse af teknologi til forbedring af brændstoføkonomi, eksempelvis

¹ Grønlands Statistik, *Grønlands Energiforbrug 2009*, november 2010.

navigationssystemer, og fokus på energi- og ressourceforbrug i både værksteder og administration.

Royal Arctic Line har også fokus på at reducere forbruget af brændstof i driften. Ved indgåelse af aftale om levering af fem nye forsyningskibe, der ventes i drift i 2012 - 2013, er vurdering af brændstoføkonomi og miljø- og klimaskadelige udledninger indgået i beslutningsgrundlaget. Med Tier II motorer sikres det, at skibene overholder internationale grænseværdier for udledning, men med de nye skibe forbedres brændstoføkonomien også. Sammenholdt med de nuværende bygdeforsyningskibe vil olieforbruget pr. km³ gods være blot 33 pct. af det nuværende forbrug, hvilket vil reducere udledningen af både drivhusgasser og miljøskadelige partikler (SOx og NOx).

Royal Arctic Line har også foretaget effektiviseringer i sejlplaner og i foråret 2010 tog man et nyt Fuel Efficiency Manager system i brug. Desuden introducerede man reduktioner i farten på atlantsejladser, såkaldt Slow Steaming. Medarbejderne inddrages i dette arbejde for at sikre forankringen ombord.

Efterfølgende har vi været i dialog med repræsentanter for fiskeriet. I september 2010 havde Departementet møde med Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug og Grønlands Arbejdsgiverforening, med henblik på at diskutere drivhusgasudledninger i fiskeriet og initiativer til reduktion. Kendetegnende for erhvervet er en stor diversitet – fiskeri i dag drives af både store, mellemstore og meget små enheder. Først og fremmest kan udarbejdes omkostningsvurderinger for hver af disse forestår der et stort arbejde med at identificere virkemidler.

Jeg vil invitere både repræsentanter for erhvervet, forvaltningen og Inatsisartuts Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalg til en drøftelse af muligheder og konsekvenser ved implementering af de identificerede virkemidler, når der foreligger en vurdering af omkostningerne ved de enkelte virkemidler.

3. Hvem har det daglige ansvar for implementeringen af Naalakkersuisuts CO₂-reducerende tiltag?

Det indenlandske klimaarbejde er ressortmæssigt placeret under Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik, der foretager analysearbejde og iværksætter initiativer på klimaområdet.

Implementeringen af reduktionstiltag skal nødvendigvis ske i tæt samarbejde med erhvervene og med de myndigheder, der har indsigt i og adgang til at regulere og føre tilsyn med aktiviteter indenfor et ressortområde.

4. Hvordan indgår storkommunerne i Naalakkersuisuts arbejde for at reducere CO₂-udslippet?

Der er allerede iværksat en række spredte, kommunale initiativer i relation til både reduktion af CO₂ udledningen og tilpasning til klimaforandringerne. Fokus er især på

klima- og energivenligt byggeri og på at spare på ressourcer som el, vand og varme i offentlige bygninger og institutioner.

Fremadrettet vil Naalakkersuisut inddrage kommunerne i arbejdet med at reducere CO₂ udledningen på de områder, hvor kommunerne er en central aktør. Konkret skal kommunerne blandt andet inddrages når det gælder byudvikling og klimavenligt byggeri.

Med venlig hilsen

Jens B. Frederiksen